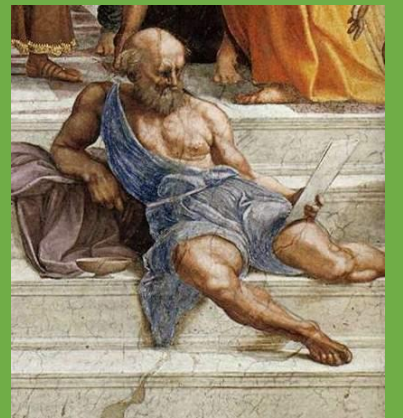

Wat is *“een mens”*

?

Plato

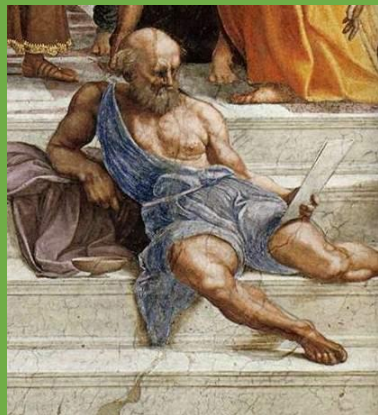

Diogenes

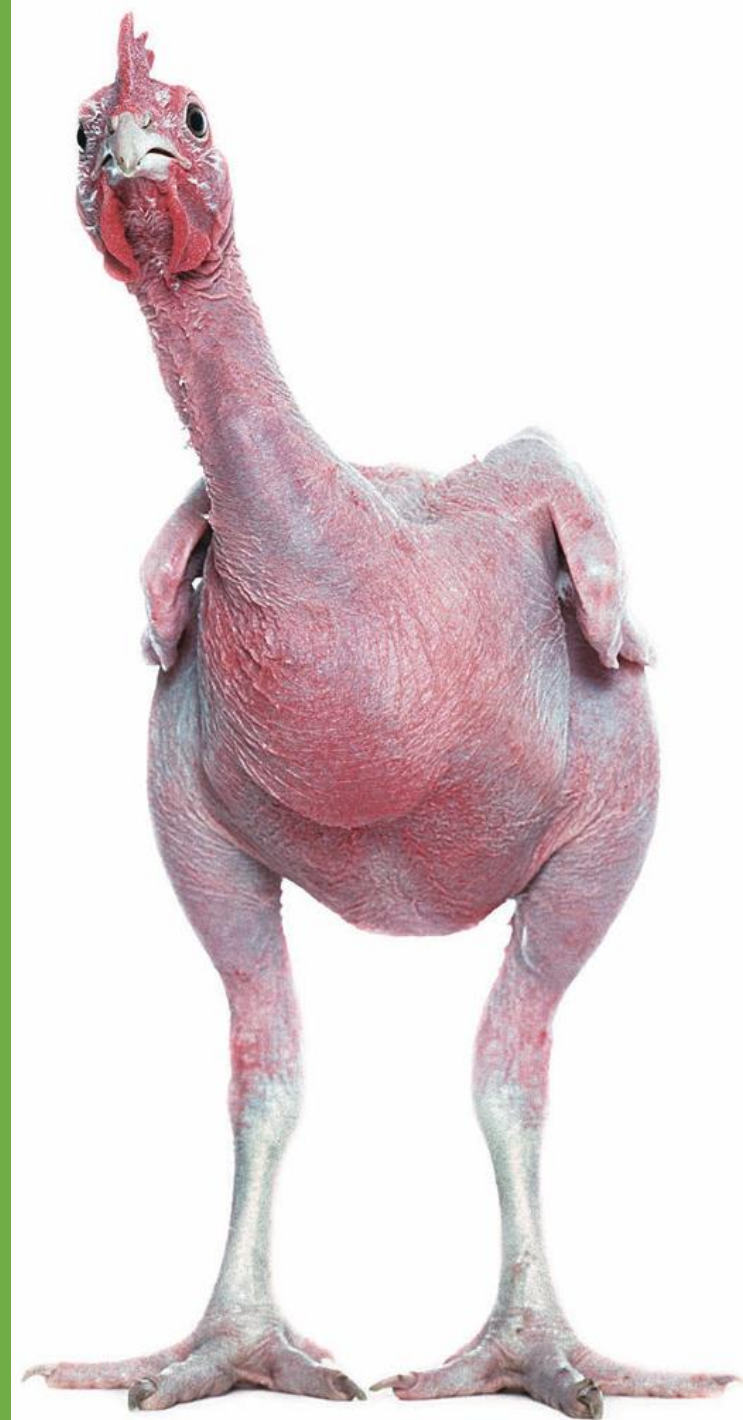
Plato:

“De mens is een ongevederde tweevoeter”

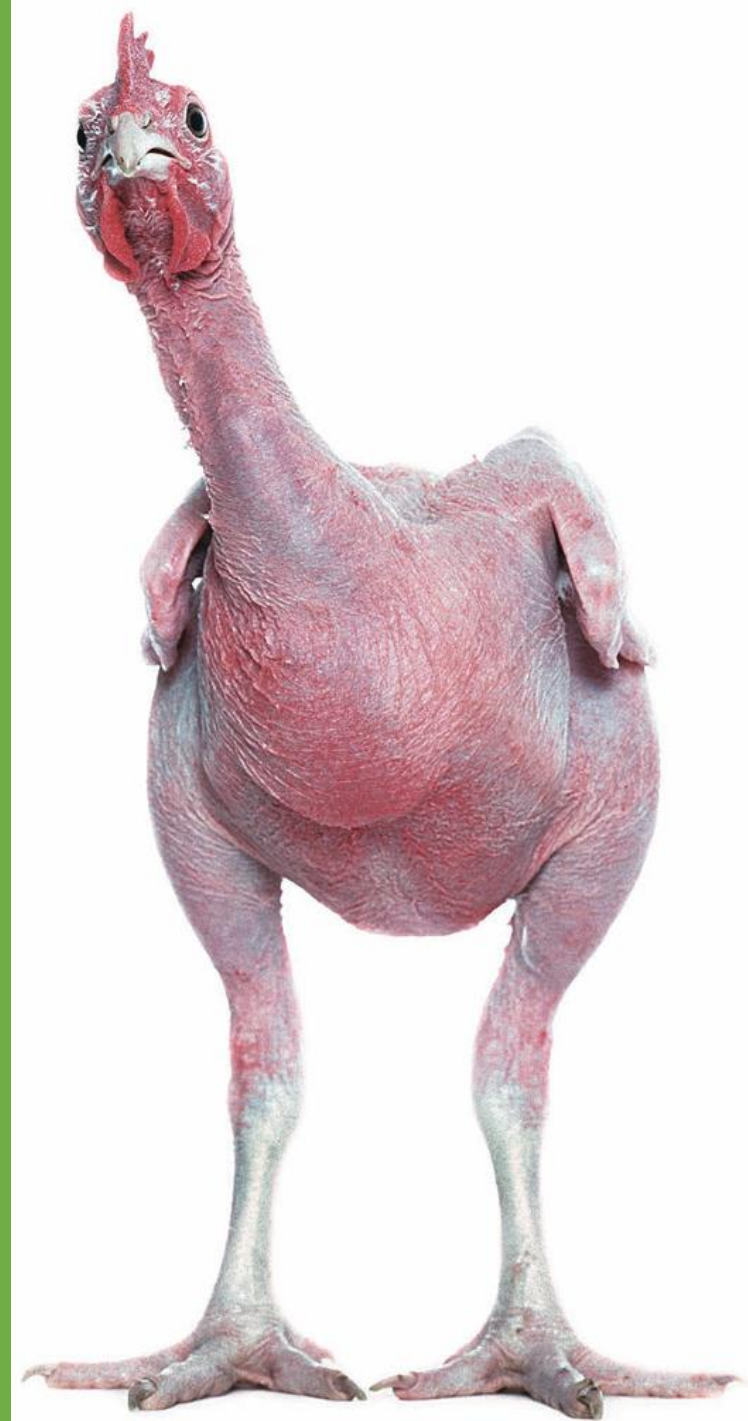
Diogenes:

“Zieh hier uw mens”

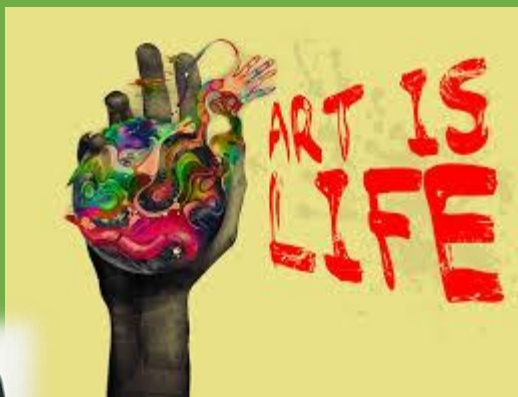

En ...
Wat ...
Is ...

K...u...n...s...t... ?

ART
is a
WEAPON

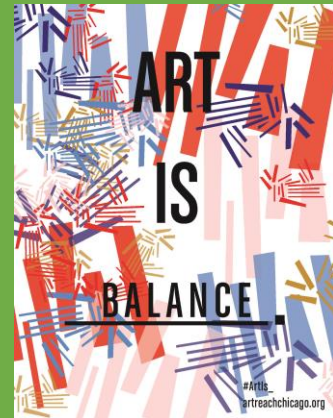

ART
IS
SOMETHING
THAT
MAKES
YOU
FEEL

ART IS SKILL, THAT
IS THE FIRST
MEANING OF THE
WORD.

QUOTEHD.COM

Eric Gill
English Sculptor

ART IS A PROCESS,
NOT A PRODUCT

art is
education

BEWARE OF
ARTISTS

THEY MIX WITH ALL
CLASSES OF SOCIETY
AND ARE THEREFORE
THE MOST DANGEROUS

**ART IS
PRETENTIOUS**

*AND OTHER THINGS I'VE LEARNED ABOUT ART FROM THE INTERNET

—
“Art Should
Comfort the
Disturbed and
Disturb the
Comfortable”
—

Cesar A. Cruz

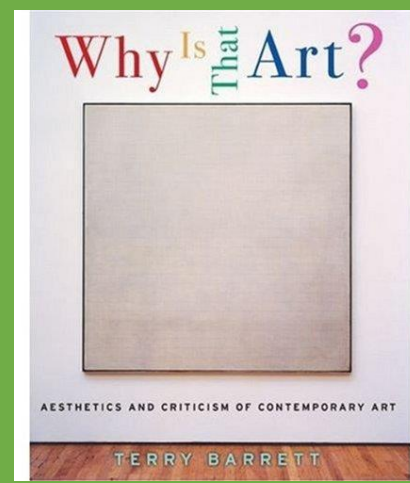
ART IS NOT
WHAT YOU
SEE BUT
WHAT YOU
MAKE
OTHERS SEE
DEGAS

“Art is not a thing,
it is a way.”

-Elbert Hubbard

CreateMixedMedia.com

DE TWISTAPPEL

ONRUST OP HET AMSTERDAMS STADHUIS, 1949

“Zullen de gemeenteambtenaren zich de eerstkomende dagen niet in hun broodjes verslikken?” (De Volkskrant)

“Hij verbeeldde in zijn werk de meest onschuldige slachtoffers van de oorlog en gebruikte zachte kleuren: citroengeel, zacht blauw, lila en steenrood.”

“Vragende ducdalven”

“Dit is geen doek van Appel, maar van een vierjarig kind ‘Ootje Tromp’” (De Volkskrant)

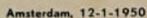
“Het kan wel wat uitleg velen”

“De wandschildering zou geen problemen hebben opgeleverd als Appel het werk ‘een stilleven van kilometerpaaltjes’ had genoemd.”

“Ik vind het alleraardigst aandoen in de ruimte.”

“Blij is dat dit ‘Appeltje wordt geschild’. (gemeenteraadslid)

“Komt u gauw. Anders is ie weg. Ik zweer u, we nemen de bezem en schrobben ‘m eraf”.

Zij hebben hun zin gekregen. Karel, de bedriegers en de bedrogenen, zij die lijst- uithouders, terwijl je nog bezig was, maar toen geen eerlijk woord voor hun krantjes op papier brachten; die stiekem je „vragende kinderen” met een rood potlood volkadden; die bij het natten van een kindercollecte de lege baten zo klakkeloos neergroonden, dat je werk tot één meter boven de grond op een besloten muus is gaan lijken; zij allen, die uit onbezagen lachen omdat er in dit kleur en vorm geworden symbool geen schijn en geen herhaalthe te ontdekken valt.

Zij hebben hun zin gekregen: — je vragende kinderen worden vernietigd. Ze krijgen „de wilkast” omdat ze echt zijn, omdat ze echt vragend, omdat het echte vragende kinderen zijn — op de puinhoop al oader de bomen. Gelukkig, mijne heren. Karel.

Dat zij tot geen ander besluit konden (mochten) komen, degehele adviserende commissie ten spijt, behoeft ons niet eens te verwonderen. Zij zijn zo van de dingen die jij tot een verbeelde eenheid hebt gemaakt zo onvatkelijk als gruis! Zij hebben een tintloze vorm, een harmonisoort te weinig. Ge van plaats tot plaat de wereld door en je kunt zien, dat het ooral hetzelfde is, dat overal juist deze menen, tot onheil van de gemeenschap, hun laatste kans in de politiek zoeken, deze universeel veraarsak der verbeelt-mis Ooral, — want er is geen dorp in Afrika waar't niet zijn binnengedrongen met hun bijbel, toerel, guldmoede lapjes en belasting, als ijdvergoeding voor de ontelbaren die zij, kort geleden, omkonden, ontvoerden en aan de okanki op de velling brachten. Het is allemaal, ja verschrikkelijk!

Zij verweten het kind zijn kinderlijkheid en de mens zijn heiltoest. Terwijl de kringloop van de natuur hen zo beklemmend loog zit, dat zij een eigen kringloop, een contra-kringloop fabriceren: de vicieuze cirkel. Uit angst voor de mijnd kloven zij het volk en zijn eigen vernieuwende kracht uit elkaar, omdat zij weten, dat het ene en het andere onherroepelijk met zich mee brengt. Zij verkrachten de woorden der heiligen, maar weten niet, dat de loop der heiligen de huanne niet is. Jo, Karel, het zijn de helden van een omgekeerde wereld, die je werk verziegen.

Zij zeggen dat wij „barbaren” zijn, dat wij „getikt” zijn, dat ons werk „volkomen onbe-lanrijk” is. ¹⁾

Maar wie zegt dit tegen wie?
Zij zeggen, dat wij staatsgevaarlijk zijn. Nu, zij hebben gelijk.
Wie het wonder van de realiteit verkliest boven de bantlijn van de illusie; het natuurlijke boven het surrogaat; de gezonde vitaliteit boven de azzelende impotentie; de hartstochtelijke greep boven de verfrongen ik; de grilligheid van wat groeiende ik boven de starheid van het eene volbrachte; het elementaire boven de materiële perfectie; wie zijn verbeelding te kort verjering van zichzelf en de gemeenschap; kortom, wie de moed en het vermogen bezit vrij te zijn, is staatsgevaarlijk.
Dat zij tot geen ander besluit konden (mochten) komen, behoort ons niet eens te verwonderen!

Goedcheeld met verdorde begrippen, (varen zij verder, in volhouding van hun vicieus gedrag. Maar zij weten niet, dat de fundamenteën wazigken, omdat zij nergens op staan, dat de tyrannie van het verstand zijn laatste fase bereikt heeft. En wij... wij gaan verder, toverend met kleur, lijn, ruimte en woord, want wij weten, dat het noot de goedcheelaars zijn en een gedachtevervalsing veroorzaken, al is het mogelijk dat de meesten nog even in de lach schieten om hun verallenerde gehoren. Maar s dikwijls niet genoeg. Ze willen lachen omdat ze lachen moeten. Ze willen vrij zijn, het recht van de mens en de vogel, de steen en de ster; het recht dat ze zelf moeten nemen.

Karel, vin al deze mensen hebben ze vragende kinderen niets te verwachten.

¹⁾ Meij. Luns in de Rood

A.v. Eyik, Experimentele groep

De gemeentelijke commissie ter beoordeling van muurschilderingen, bestaande uit de volgende leden: Jhr. D. C. Rôel, directeur van het Rijksmuseum te Amsterdam; J. J. Voskuil, secr. van de Ned. Federatie van Kunstenaars; Jhr. W. J. H. B. Sandberg, directeur van het Stedelijk Museum te Amsterdam; Arch. B. Merckelbach; Ir. J. L. Rijkman, hoofd gebouwen P.W. Amsterdam; Prof. H. M. E. Campendón, hogleraar aan de Rijks Academie voor Beeldende Kunsten, Amsterdam, hebben unaniem de betreffende wandchildering als zeer geslaagd verklaard en handhaving ervan sterk aanbevelen.

Maar de Burgemeester en zijn Wethouders wisten het beter.

Na een gesprek aan B. W. hebben alle architecten en enkele ingenieurs van 'Publieke Werken' bijgeschreven aan hun waardering voor de bestellende muurscheijding. Zij wipen op de gunstige invloed die het vertrouwen van de overheid jegens voortstrevende jonge kunstenaars zou kunnen hebben op een algemener belangstelling voor de problemen van de hedendaagse kunst. Allen die teksten (Prof. C. van Eesteren, hoofd architect-stedebouwkunde; Dr. Ir. G. F. Janssionius, Hoofding. Ir. J. H. Mulder, hoofd arch.; Ir. M. P. Blaauw, en de architecten en stedebouwkundigen: C. van der Wijk, C. Feltkamp, J. Sargantini, A. van Eyck H. G. Ouwerkerk, J. L. Smid, J. H. de Laad, D. Brinknawek, A. van Velzen, etc.) maken dagelijks gebruik van de koffiekamer in het stadium.

Maar de Burgemeester en zijn Wethouders wisten het beter.

J. P. Mieras, di. Bond en Nederlandse Architecten, in het Bouwkundig Weekblad: De wandschildering, welke Karl Appel maakte in de kottelkamer van het Stadhuis te Amsterdam, is een eenvoudige abstracte schildering in mooie leuven, lil, geel, zwart, blauw en wit, met een zeer grote gevoeligheid tot een leuvenharmonie aangestemd. De schildering is veel mooier dan de zwart-wit tekening van de kottelkamer. Bovendien is de schildering een tafelspeltje supplement op het ameublement van de kottelkamer. Deze schildering heeft de spelletjes en tafelspeltjes, die nuchter en wat onnosd in de zaal stonden, tot een eigendommelijk bezit van de zaal gemaakt. En iets tot een eigendommelijk bezit maken, is iets overneembaar maken, iets heel maken tot een geheel.

En de Burgemeester en zijn Wethouders wisten het beter.

J. J. P. Oud: Ik vind het alleraardigst aandoen in de ruimte. Hoe krijgen zij het in hun hoofd zo iets te verwijderen! Het is bar.

John Raedecker: Schandalig vind ik het, schandalig! Het is een mooi ding.

A Roland Holst. Aan de twee wandschildering slechts door een photo ken, baseer ik (dooch dan ook met nadruk) mijn protest tegen haar weersing op de door ondeskundigen in de wind wordt geslagen... en wel in een door de dagblads pers gelaten wind.
Naar ik hoor, heeft deze pers mij in een of ander dagblad bevoordert tot tegenstander der moderne kunst.
Als dit mij niet bevaar, is dat enkel en alleen omdat er, bij mijn weten, geen nensers over kunst denkbaar is, waarvan de publicatie in een of ander dagblad mij zou verbazen.

Jan Sluyters: De wandschildering in de koffiekamer van het stadhuis, vind ik een geslaagde decoratieve uiting, evenwichtig, harmonieus en vooral beschaafd van kleur... Eigenlijk zou men nu de meeste wandschilderingen in Amsterdam een wijkwastje moeten geven, want die van Appel is beter!

Gemeentewerkster: Ach mijnheer, ze lachen, omdat ze het niet begrijpen.

Bureaubediende P.W.: Hoe meer ik er naar kijk, hoe menselijker dat het wordt. De kleuren vind ik prachtig. Ik vind het hoe zal ik het zeggen, vrolijk en tragisch tegelijk.

Maar de Burgemeester en zijn Wethouders wisten het beter.

Handelsblad: Er is verontwaardiging, omdat hier „ontaarde“ kunst is gesignaleerd. Laten wij toch het hoofd koel houden. Er heeft eens een huisschilder, die ook wel eens plaatjes tekende, tieners langs de wanden van musea gelopen, om er eigenhandig de „weerzinwekkende ontaarde producten“ van Käthe Kollwitz, Paul Klee, Franz Marc van de muur te verwijderen.

Hebben de Burgemeester en zijn Wethouders dit soms niet begrepen?

EEN APPÈL AAN DE VERBEELDING

n dit, hebben zij dit dan ook niet begrepen?

No. 1	So etwas sollte verboten werden.
No. 2	Jewohl, es sollte verboten werden.
No. 1	Es wird verboten.
No. 2	

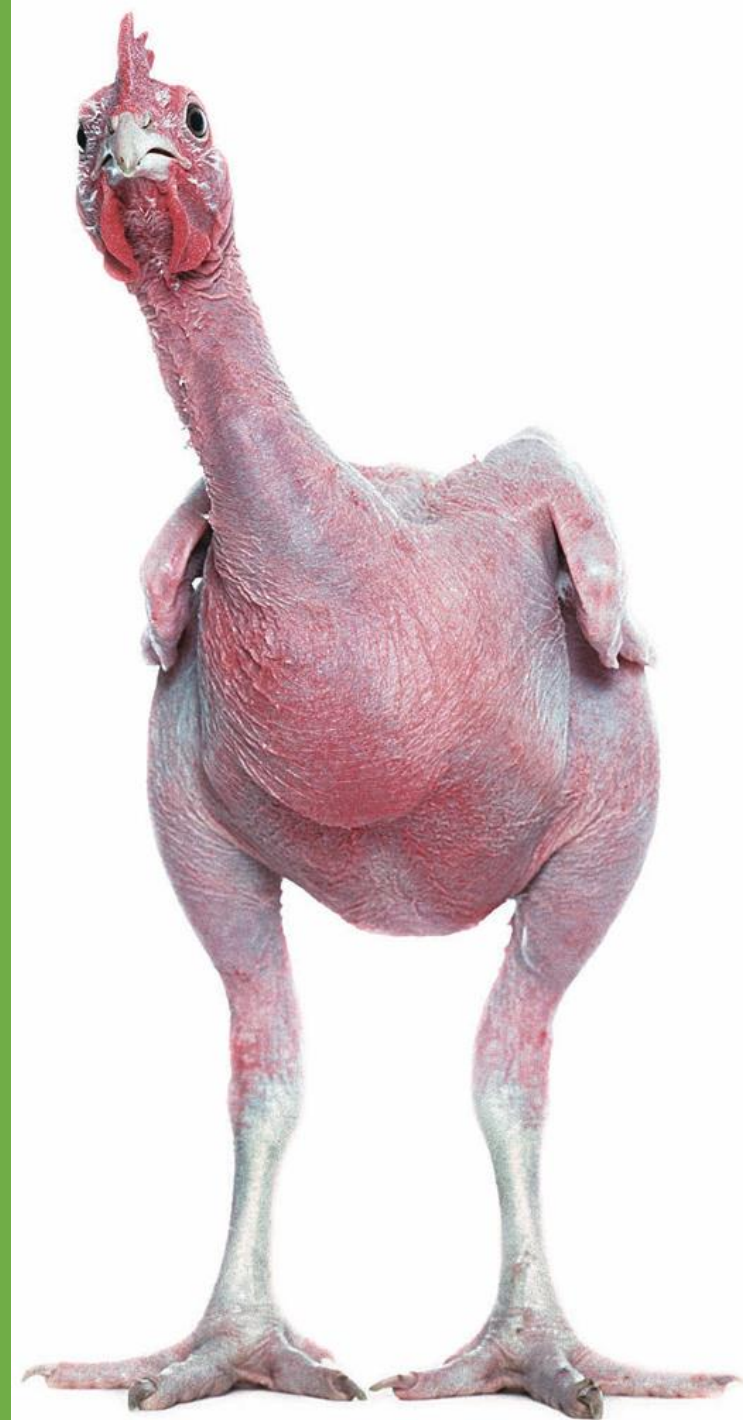
Maande voor werken van Herman Kruyder, Rokin, 1942

Gelijktijdig gestuurd aan: de Minister O.K.W.; de Burgemeester, Wethouders en Raadsleden van de gemeente Amsterdam; de Commissarissen van het Raadshuis, de Administratieve afdeling Kunstzaken; de Curatoren en Hoogleraren van de Amsterdamse Universiteit, de Hoogleraren der Rijks Academie van Beeldende Kunst, de Bestuursleden van de Nederlandse Federatie van beroepsverenigingen van Kunstenaars; de Commissie van advies inzake wandschilderingen; Kunstenaarsverenigingen in en buiten Amsterdam; Directeuren van de belangrijkste musea in binnen- en buitenland; de Bond van Nederlandse Architecten; het Genootschap Architectura et Amicitia; de Architectengroep, De 8 en Opbouw (Ned. C.I.A.M.-groep); het Amsterdamse Conservatorium, het Amsterdamse Tooneelgezelschap, the British Council, l'Institut Français d'Amsterdam (Maison Descartes); alle dag-week- en maandbladen, vakbladen in binnen- en buitenland. Verder: een groot aantal schieders, beeldhouwers, dichters, musici en architecten in het binnen- en buitenland (Franse tekst).

UITGAVE VAN DE EXPERIMENTELE GROEP HOLLAND (COBRA)
Correspondentie: adres Binnenkant 32, Amsterdam

*Kunst is
Vorm geven aan
een inhoud*

ICONOLOGIE en MORFOLOGIE

HET OORDEEL

...

...

VAN PARIS

ICONOLOGIE en MORFOLOGIE

RUBENS, 1632-35, National Gallery London, 144.8 cm x 193.7 cm

JACQUES LOUIS DAVID, jaren 1780, 71 x 85 cm

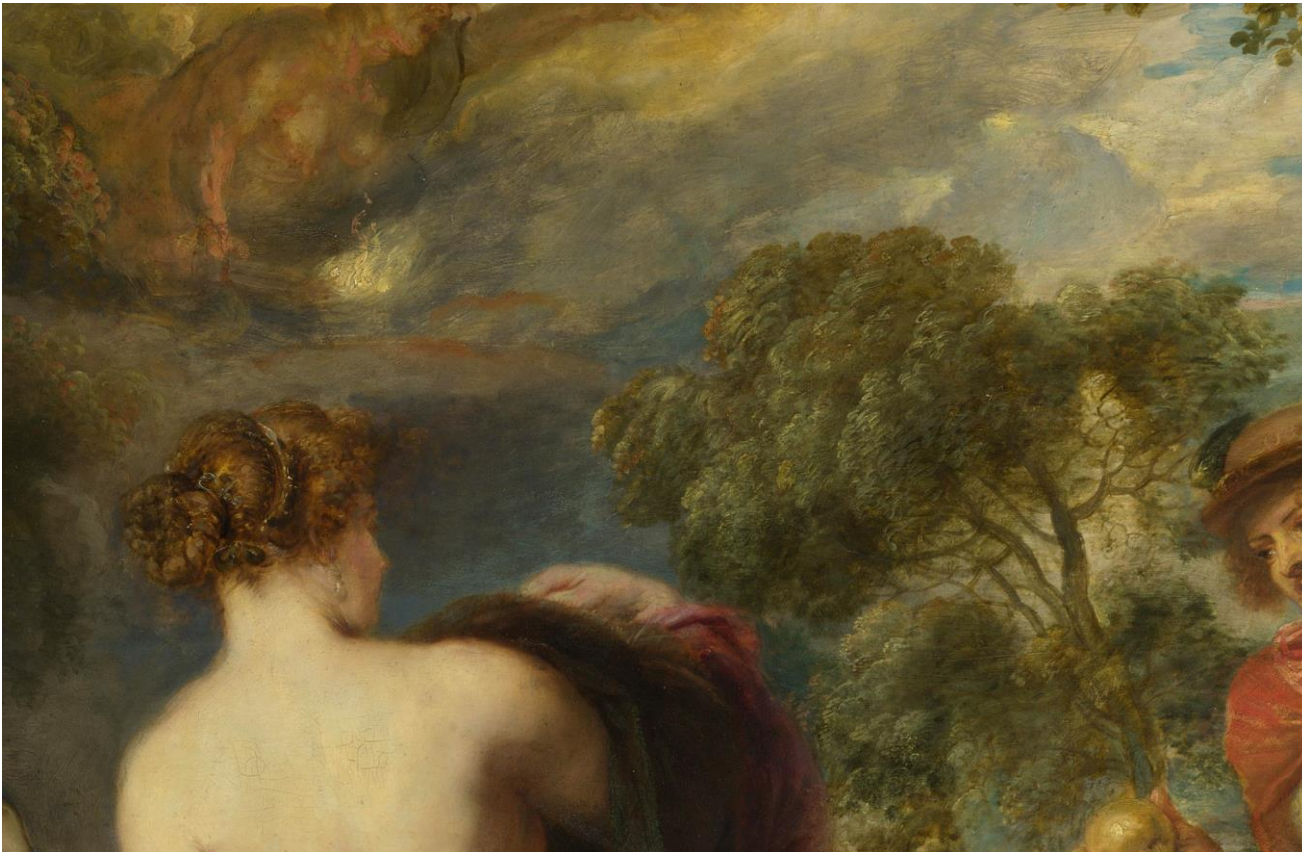
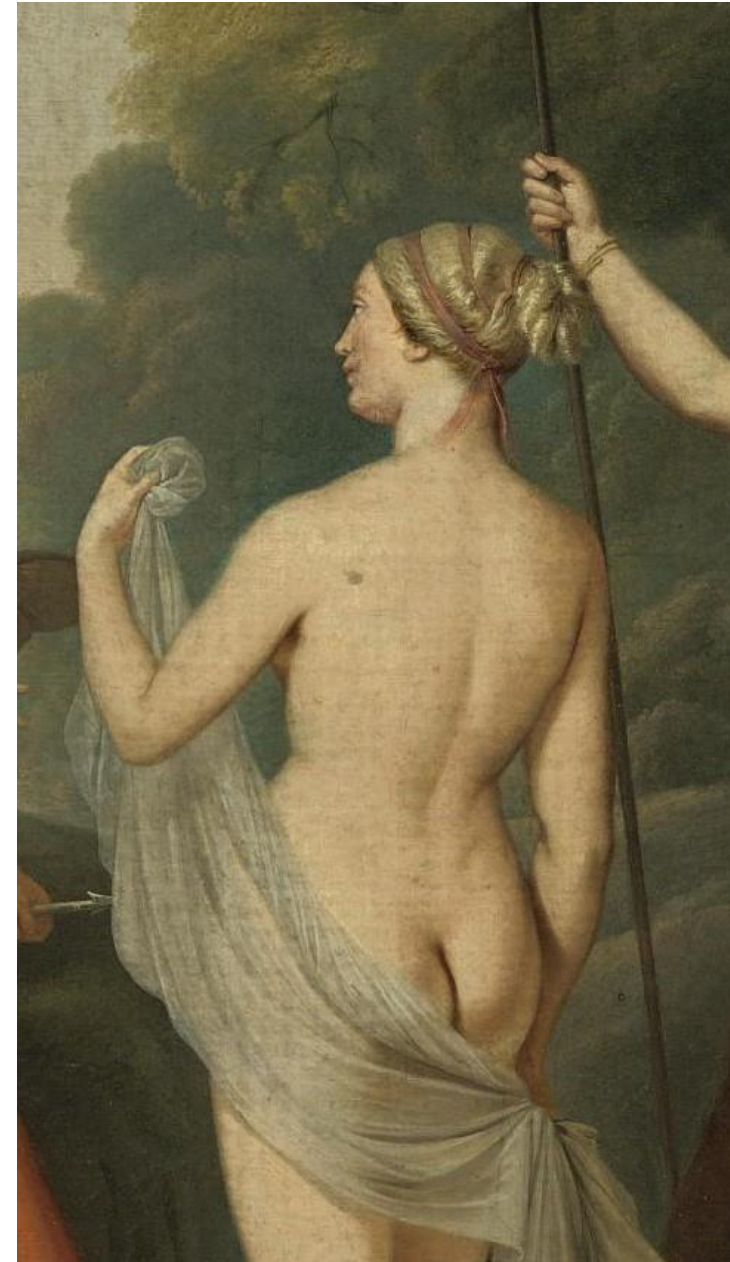

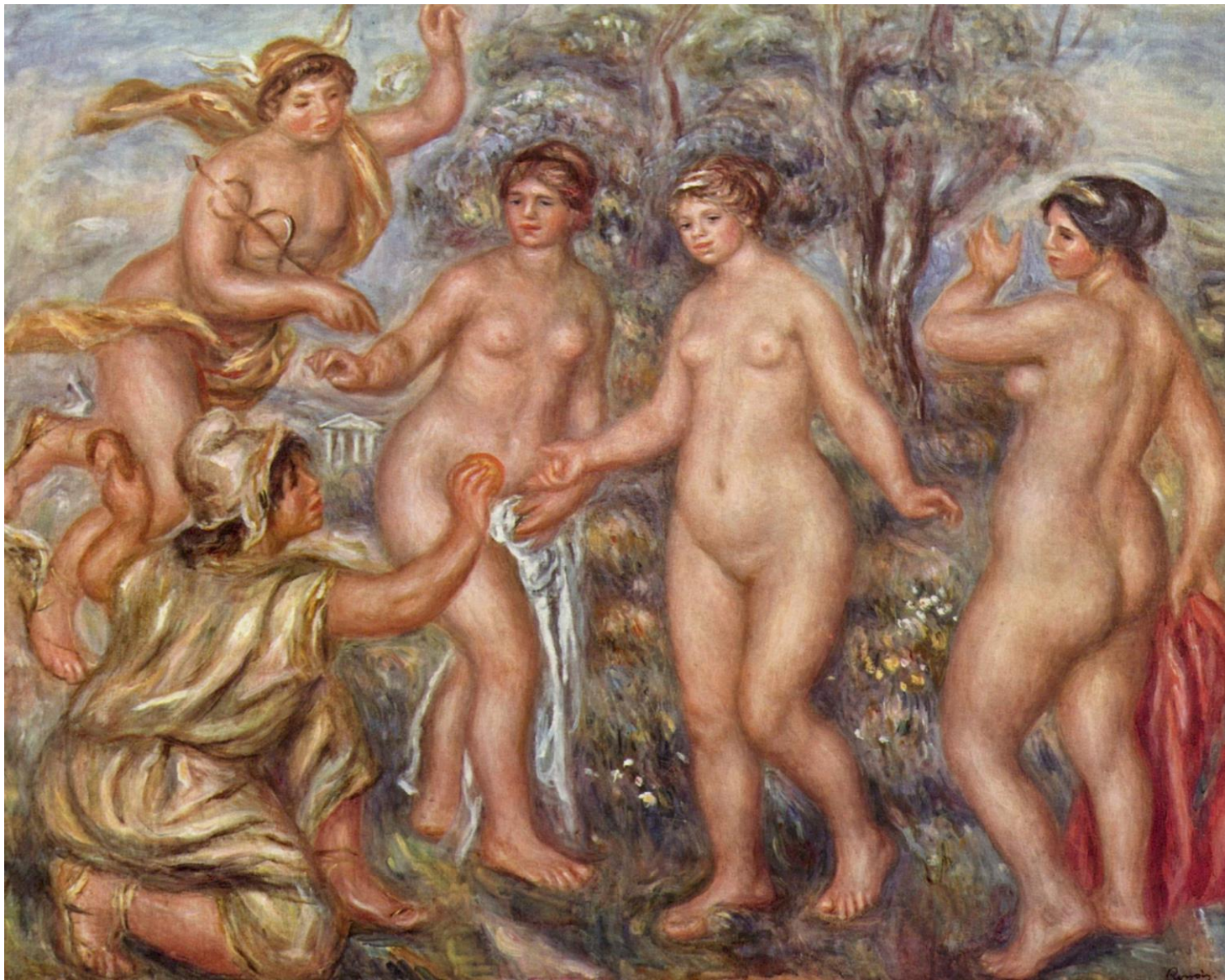

RUBENS

DAVID

AUGUSTE RENOIR, Het Oordeel van Paris,
ca. 1913-1914, Kunstmuseum Hiroshima,
73 x 92,5 cm

Twee Studies, 1883-86, grafiet op geweven papier

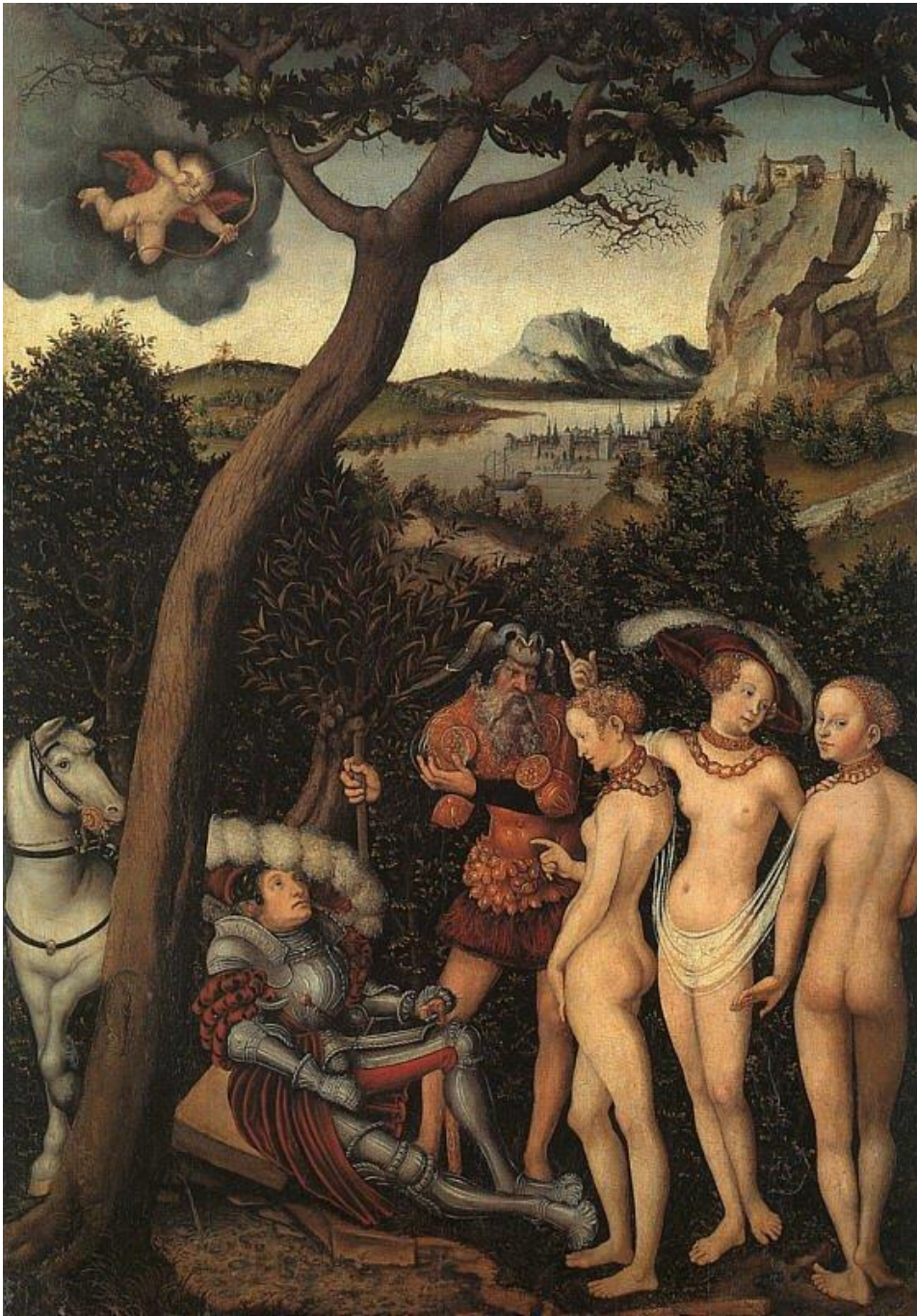
MARCANTONIO RAIMONDI, 1510-20, gravure, Metropolitan NY, 29 x 43,7 cm

Manet, Déjeuner sur-l'herbe, 1863

LUCAS CRANACH, 1528, Metropolitan NY, 101.9 cm × 71.1 cm

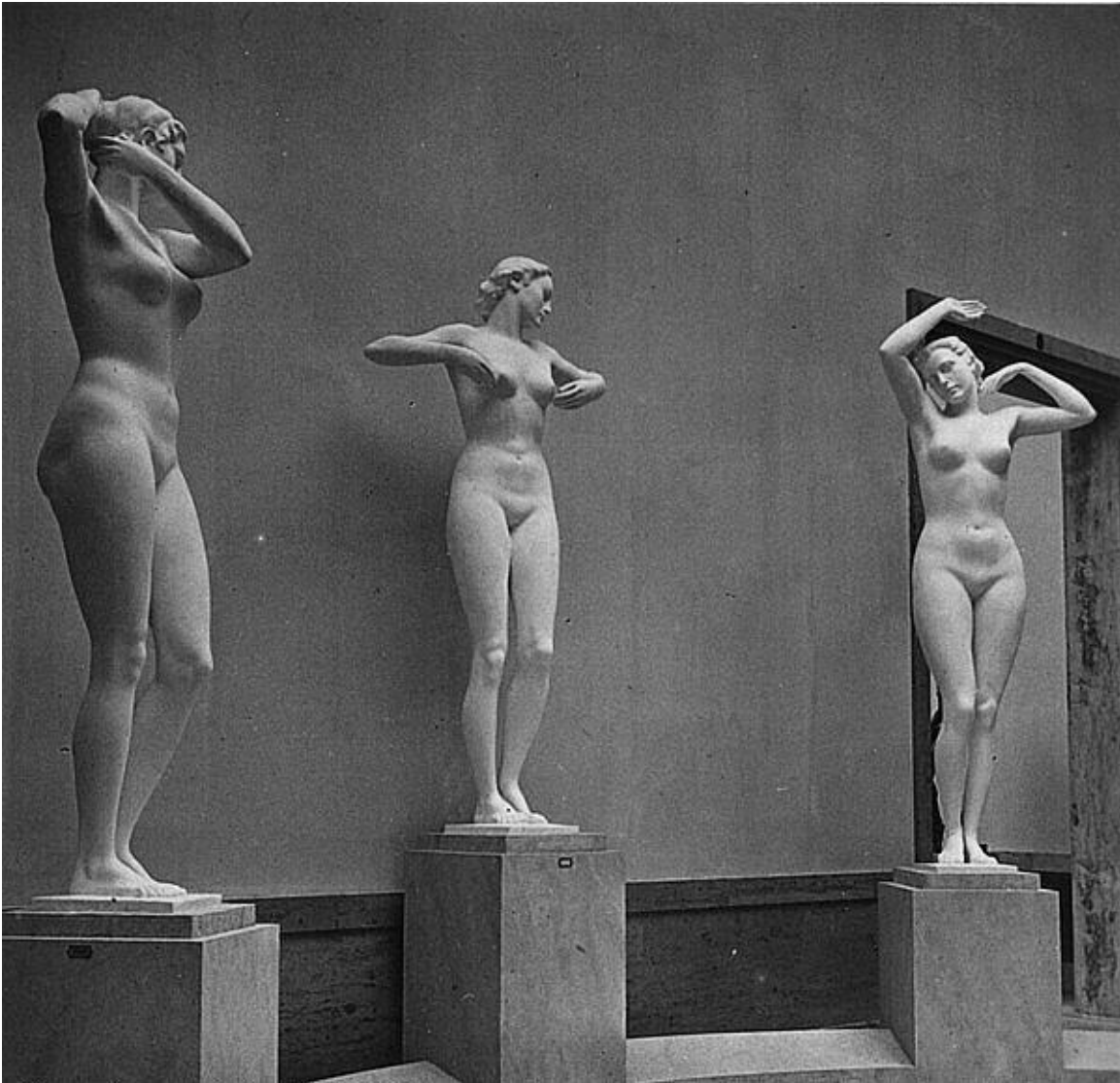
CANOVA, Pauline Borghese als *Venus Victrix*,
1804, Galleria Borghese

IVO SALIGER, Oordeel van Paris, 1939, Deutsches Historisches Museum Berlin, 160 x 200 cm

JOSEPH THORAK, 1941

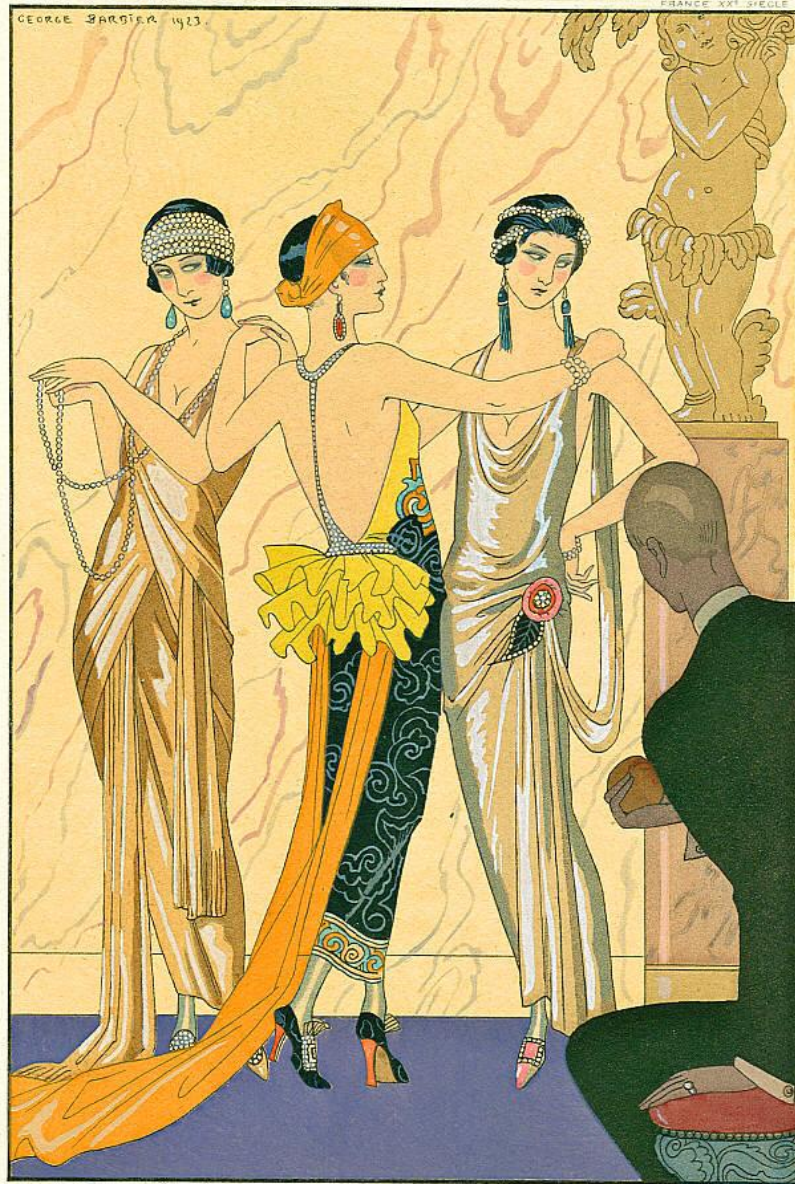

JOHANN JOACHIM KAENDLER, Meissen porcelæn, jaren 1760

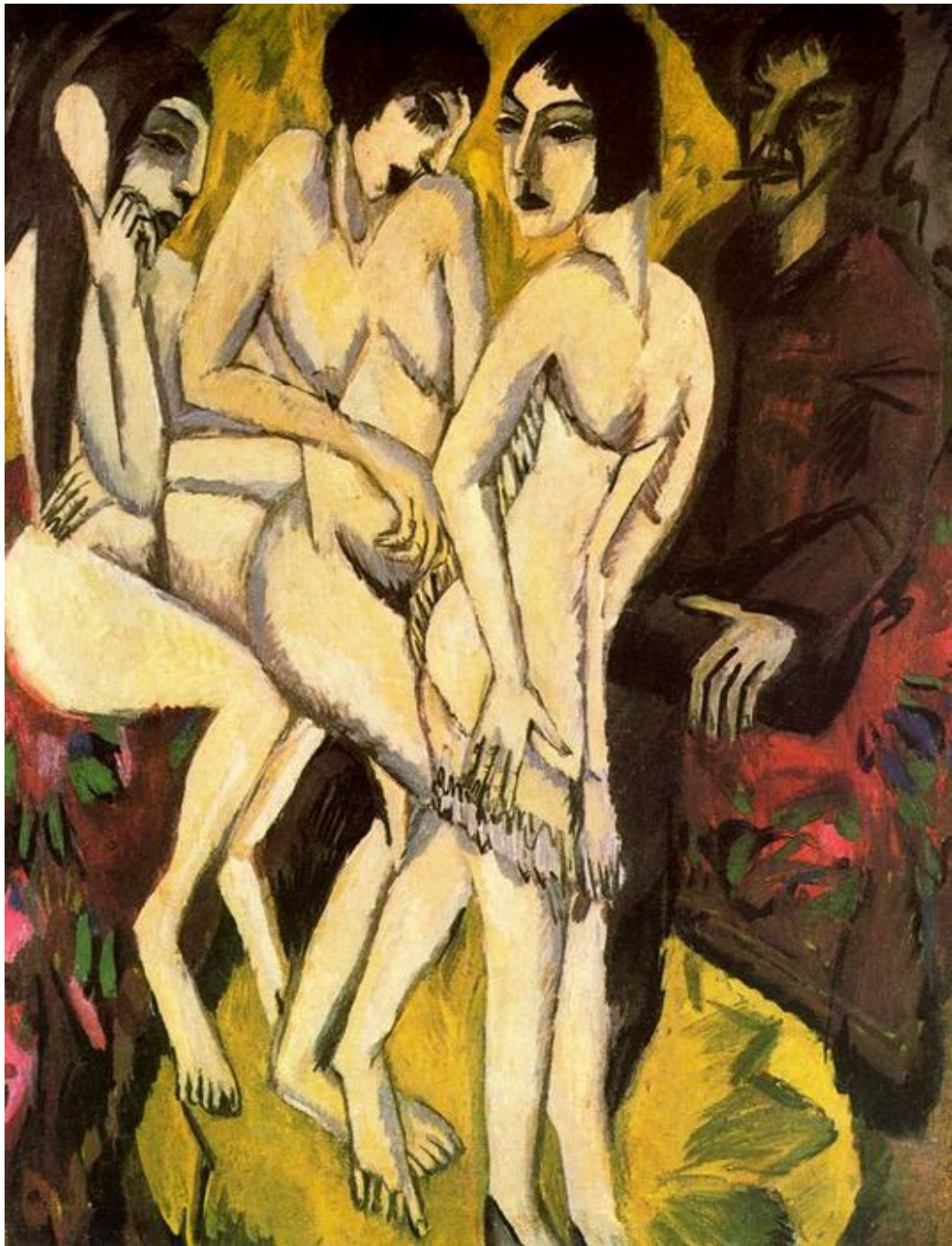
Griekse vaas, ca. 470 v.
Chr., British Museum,
Keramiek, h. 33 cm

GEORGE BARBIER, Almanac 1924

Le Jugement de Paris.

ERNST LUDWIG KIRCHNER, 1912, Wilhelm Hack Museum
Ludwigshafen

HARALD GIERSING, 1909, 121,5 x 149 cm

1912

ANDRÉ LHOTE

1927

1925

ANDRÉ LHOTE

1928

PICASSO, Les Demoiselles d'Avignon, 1907, MoMA, New York, 243,9 x 233,7 cm

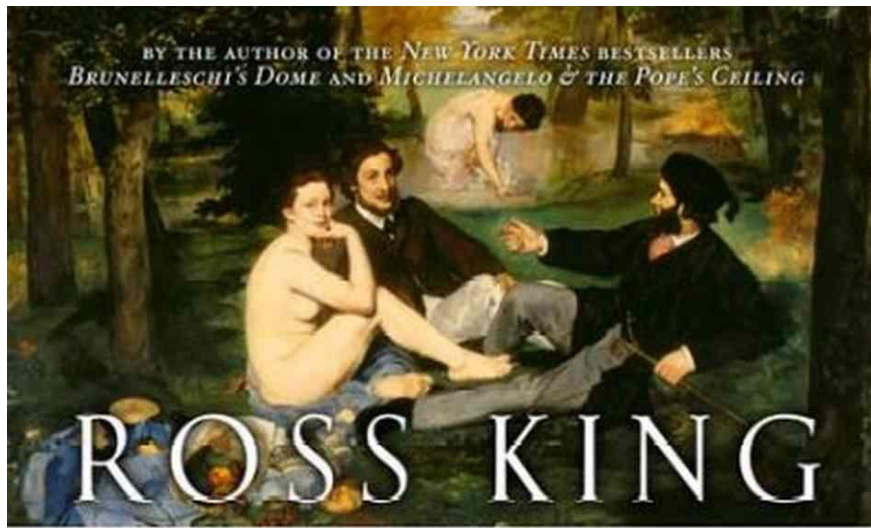

1907, potlood en pastel, Kunstluseum Bazel, 47,6 x 63,7 cm

LUCIANO FABRO, Il giudizio di Paride, 1979. Terracotta

THE JUDGMENT OF PARIS

THE REVOLUTIONARY DECADE THAT
GAVE THE WORLD IMPRESSIONISM

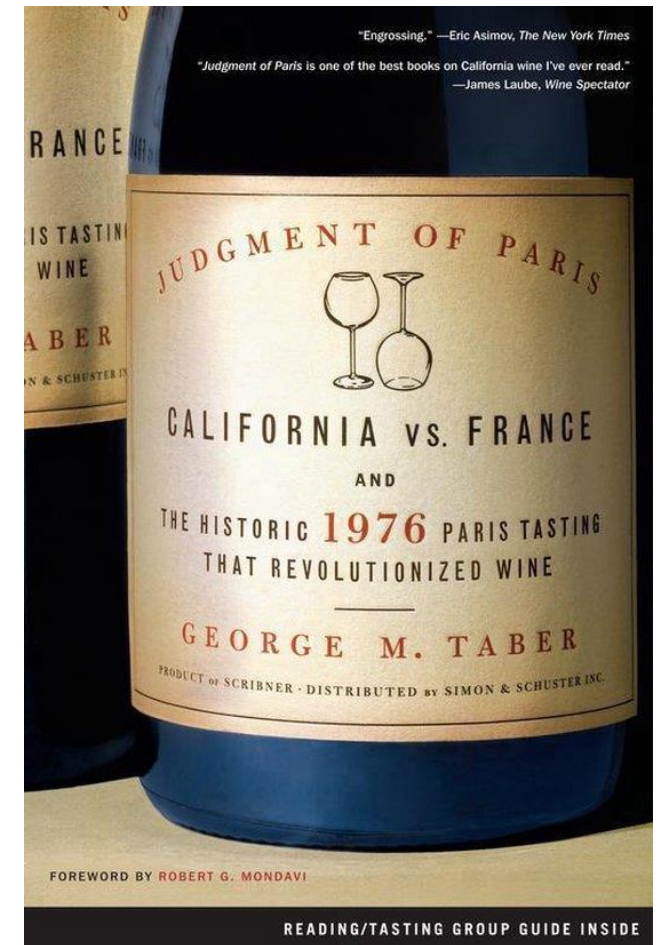
ROSS KING

DE OMWENTELING VAN PARIJS

Over de geboorte van het impressionisme

The Judgment of Paris:
Een wijnwedstrijd in Parijs in 1976
Franse juryleden voerden twee blinde proeverijen
uit van Franse en Californische wijnen. De
Amerikaanse wijnen verslaan de Fransen.

ICONOLOGIE en DUIDING (De inhoudelijke betekenis van beelden)

‘Wat je ziet, is wat je weet’

- * *Eikoon* (Grieks) = beeld, voorstelling
- * Het achterhalen van de iconologie is vooral van toepassing op figuratieve kunst.
- * Kennis van mythologie, literatuur, filosofie, godsdienst, politiek, geschiedenis, etc. is nodig om het beeld te begrijpen.
- * De Iconologie maakt gebruik van stijlfiguren als:
 - Attributen (objecten die een figuur herkenbaar maken)
 - Symbolen (een object dat voor een bepaalde inhoud staat)
 - Personificatie (menselijke gestalte geven aan een abstract begrip)
 - Allegorie (een verhaal vertellen om een abstract begrip te duiden)
- * Duiding geven betekent een uitleg, verklaring, interpretatie geven aan een beeld en gaat breder dan de iconologie. Ook conceptuele kunst vraagt om een duiding.

MORFOLOGIE (De plastische taal) 'Wat je ziet, is wat je ziet'

- * Materiaal en techniek
- * Compositie: ordening van de onderdelen
- * picturaal (schilderachtig) of lineair (tekenachtig)
- * Kleuren, contrasten, tonen
- * Belichting, licht-donkercontrast
- * Behandeling van de oppervlakte (textuur)
- * Gebaar (de factuur), de toets
- * Ruimte, diepte, perspectief of vlak
- * Beweging, ritme